

H O P E

By: Diane Shisk

International Commonality Reference

Person for the Environment

Shoreline, Washington, USA.

Farsi Translation

Vida Mozafarieh

امید

بقلم: دایان شیسک
شخص مرجع اشتراک جهانی
برای مراقبت از محیط زیست
شورلین، واشنگتن، آمریکا

ترجمه فارسی
ویدا مظفریه

هر چه بیشتر درباره "اضطراری بودن آب و هوا" کار میکنم، بیشتر متوجه میشوم که چقدر امید داشتن مهم است.

ما در باره مسئله تغییرات اقلیمی در وضعیت بدی قرار داریم، و به سبب اینکه علت را بیان نمیکنیم، اخبار بدتر میشوند و ما میبایست در عین حال با چالشهای فراوان در بسیاری از جبهه ها کار کنیم. ما میبایست فوراً اقدام کنیم تا بتوانیم بقاء بلند مدت هموعان خود را تضمین کنیم. برای اقدام مؤثر، مخالفت شدید وجود دارد و به تعداد مردم خیلی بیشتری احتیاج داریم. چالش های بسیار، آزردهی های خودمان را حساب نکردم!

وضعیت بدی است که همراه با بحران های متعدد اتفاق می افتد. خوشبختانه و در ضمن ، تعداد بسیار زیادی فرصت نیز بوجود میآورد تا مردم را بسوی یکدیگر بکشاند و تغییر ایجاد کنند. مردم منتظر جوابند. آنها منتظر فکرهای جدید هستند. میل داریم ذهن مان با چالش های فکر کردن امکان بوجود آورد. برای اینکار میبایست امیدوار باشیم. ناامیدی و یاس ما را مغشوش ساخته فرمان را کدر میکند. ما میتوانیم تصمیم بگیریم که انحامش دهیم، چه با امید یا چه بی امید— درستش هم همین است که انحامش دهیم. ولی اگر در حالیکه امیدوار هستیم

کار انجام دهیم، از هوش کامل خود برخوردار میشویم که سبب می‌شود تا امکاناتی را متوجه شویم که قبلاً امکان‌ناشد.

تصور میکنم امیدواری ما یکی از بهترین ابزار در سال‌های آینده خواهد بود. حداقل برای مدتی، وضعیت اقلیمی بدتر میگردد. بیاییم سعی کنیم در تحریکات خود گرفتار نشویم. زمانش رسیده که امیدواری طلب کنیم.

متوجه شده‌ام درستش آنست که امیدوار باشیم. حقیقت و واقعیت خوش خیم است. زندگی یک هدیه پر ارزش است. و سیاره ما پر از میلیون‌ها تغییرات است. انسان‌ها ذاتاً پر از عشق، هوش، شغف هستند. میلیون‌ها کار پر از مهر و وفا و حمایت هر روزه انجام می‌دهند.

تصور میکنم امیدوار بودن ذاتی است. شاید چیزی است که 'هاروی جکینز' شور و شوق مینامید. من میدانم وقتی جوان بودم، امیدوارتر بودم، میبایست خیلی زحمت بکشند تا بتوانند امیدم را قطع کنند. می‌خواهم آنرا دوباره بدست آورم!

اضطراری بودن اقلیم مسئله ایست که ما ایجاد کرده‌ایم. لذا میتوانیم حلش کنیم. ما حتی میدانیم چکار کنیم تا حل شود. ما واقعاً میدانیم، و در دسترس ماست. فقط قدری سخت مان است که فکر درست مان را بکار بریم.

این گفته 'تیم جکینز' را دوست دارم: مقاله اش بنام « ناامیدی همیشه قدیمی و کهنه است » چاپ در مجله پرزنت تایم جولای ۲۰۰۷، « چکار کنیم که امیدوار بمانیم؟ » تصور میکنم فقط دو چیز لازم است، و ما هر دو را داریم. یکی اینکه باید زنده باشیم و دومی اینکه بتوانیم فکر کنیم. اگر این دو چیز را داشته باشیم دارای امکانات هستیم. عالی است که منابع و عده زیادی حامی و پشتیبان داریم. ولی چیزیکه در هر وضعیتی لازم داریم، ذهن متفکر ماست که متوجه باشد چه چیز در حال اتفاق است. سپس قادر خواهیم بود امکانات را در نظر بگیریم و قدم‌های لازم و در دسترس را برای تهیه برداریم. سپس ساختن و جلو رفتن یک به یک است. همیشه امکانات وجود دارد.

امید را ادعا کردن و امیدوار ماندن:

میل دارم بتوانیم امید داشتن و امیدوار ماندن را در زمانهای دشوار مدعی شویم. تصور میکنم میتوانیم کاری کنیم که امکان پذیر باشد:

(۱) روی دوران طفولیت و احساس ناامیدی و یاس کار کنیم. تیم راه‌هایی برای اینکار توصیه کرده است.

(۲) توجه خود را روی تحولات امیدوارکننده در زمان حال قرار دهید. همیشه اتفاقات امیدوارکننده وجود دارد، ولی شاید میبایست دنبال آنها بگردیم. می‌توان آنها را در جلسات آرسی خود برای تضاد دادن و تخلیه احساسات در باره ناامیدی بکار بریم.

(۳) حواس خود را از اخبار ناگوار و منفی دور کنید. بعضی از ما کشش دارند که اخبار بد را بارها بخوانند، نه برای اطلاع بلکه از یک آزرده‌گی که لازم است تخلیه اش کنیم.

این بمعنی آن نیست که وانمود کنیم اخبار بد وجود ندارند و یا ادعا کنیم که حل بحران میکنیم. بسیاری چیزهای سخت درحال وقوع هستند و ما نمیدانیم چه اتفاقی خواهد افتاد، ولی این سبب ناامیدی نیست، این لازمه اش با فکر ماندن و با سایرین در ارتباط ماندن است.

زمانیکه ما اخبار بد میشنویم و تحریک میشویم، میتوانیم تخلیه کنیم، تدابیر و استراتژی های خود را تنظیم کنیم تا با وضعیت فعلی تطبیق یابد، هر اقدامی که لازم است را انجام داده، سپس برگردیم به دورنما و دید امیدوارکننده و بکار خود ادامه دهیم.

همیشه منطقی است که یک دید امیدوارکننده را ادعا و مطالبه کنیم. شاید گاه لازم باشد تخلیه زیاد کنیم تا بتوانیم، و مانعی نیست (در هر صورت شما به آن آزدگی ها محتاج نیستید.) تصمیم بگیریید که همیشه به امیدوار بودن مراجعه نمایید. اگر گیر کردید، کمک درخواست کنید. ما میبایست در اینکار بیکدیگر کمک کنیم، لذا زمانیکه گیر کردید عقب کمک بگردید. یاد بگیریید که توجه کنید که احساس ناامیدی، آزدگی است و نه وضعیت طبیعی دنیا.

ابزار کلیدی برای طرفداران و اکتیویست های اقلیمی آرسی، امیدواری برای آینده است. برای اقدام کردن، اغلب مردم احتیاج دارند که به آینده امیدوار باشند. تن صدای امیدوار کننده، یک دیدار امیدوار کننده، مردم را جذب میکند بطرف ما و امکانات بوجود میآورد که مردم را به جلو هل دهد.

چند نکته برای امیدوار ماندن:

شاید میبایست یک فهرست از دلایلی که به امیدوار بودن کمک میکند تا روی نکته شماره ۲ تخلیه نماییم، این برای کسانی که در آمریکا زندگی میکنند:

. انتخابات در آمریکا، ما موفق شدیم. ما سخت کوشیدیم تا بتوانیم یک حکومتی که انکار می کرد حقایق اقلیمی را، برکنار کنیم.

. رئیس جمهور بایدن خیلی بیشتر از آنچه تصور میکردم برای شرایط اضطراری آب و هوا اقدام میکند. اینها تحولات مهمی در آمریکا و در جهان هستند— بدون یارانه سوخت فسیلی، سرمایه گذاری های کلان در انرژی پاک و شغل ها و مشاغل سبز، هیچ حفاری برای نفت در اراضی فدرال انجام نمیگیرد، به رسمیت شناختن اینکه « ما یک مسئله و اشکال در متان داریم » و منصوب کردن و گماردن یک زن آمریکایی بومی بعنوان وزیر کشور، و بیشتر...

حرکت و جنبش اقلیمی هیچگاه به این محکمی نبوده، و تعداد جوانانی که در این جنبش وارد شده اند قدرت بیشتری آورده است.

پیشرفت های خوبی در انرژی تجدید پذیر بوجود آمده است: “ جنرال موتورز” در سال ۲۰۳۵ الکتریکی و برقی می شود، صفحات خورشیدی شناور، قیمت تجدید پذیر ها بتدریج کم می شود، فناوری باتری جدید وجود دارد.

بیشتر مردم میدانند که تغییرات اقلیمی یک مسئله است و میخواهند برای آن تخصیص منابع کنند. در نظرسنجی های قبل دو سوم مردم آنرا آب و هوای « اضطراری» نامیده اند.

فرصت های جدید برای منابع مالی اقلیمی وجود دارد بدلیل محرک اقتصادی کوید ۱۹. ما برای یک بهبود سبز مبارزه میکنیم.

چگونه و کجا میبایست تخلیه نمایید تا امید از آن شما باشد؟ کدام رویداد یا مناسبت های جدید امیدوار کننده در دنیای دور و ور شما در حال رخ دادن هستند؟

با عشق و امید،
دایان